

Bij het thema:

In deze dagen voor 4 en 5 mei werd ik getroffen door een artikel in Trouw met als titel: Vrede is het vermogen hoop te voelen.

Het is het verhaal van de Palestijns-christelijke familie Nassar die een boerderij hebben ten zuiden van Bethlehem, op een heuveltop, omringd door Joodse nederzettingen. In hun boerderij 'Tent of Nations' ontvangen ze al 20 jaar vrijwilligers uit de hele wereld die meehelpten op de boerderij en die alleen al door hun aanwezigheid daar de wacht houden tegen kolonisten. Bij de ingang van de boerderij staat op een steen: *We refuse to be enemies*. Ze vragen niemand om hun vriend te zijn, maar zeggen alleen dat zij van niemand een vijand zijn. Volgens Daoud Nassar zong het engelenkoor bij Jezus geboorte in de velden bij Bethlehem niet over vrede op aarde, maar over vrede in je hart. Letterlijk:

"Vrede in je hart is niet de afwezigheid van geweld of conflict, maar het vermogen hoop te voelen te midden van leed. In de duisternis, of wanneer je diep in jezelf voelt, vind je de ware betekenis ervan. Want daar is God," zegt Nassar. "Zijn liefde kunnen we niet voelen zonder het lijden te doorstaan. Net als Jezus bewandelen we het pad van pijn, de Via Dolorosa. De wolken zijn zwaar, de nachten donker. Maar het kruis is niet het einde van het verhaal. Als we niet meer kunnen lopen, tilt hij ons op onder het puin vandaan en draagt ons naar de andere kant."

De innerlijke vrede proberen ze te bereiken door hun boosheid over het aangedane onrecht op een andere manier te kanaliseren, bijvoorbeeld door een zonne-energiesysteem aan te leggen en regenwater te gebruiken nu hen de toegang tot stromend water en elektriciteit is ontzegd.

"En als we gefrustreerd zijn, planten we bomen. In plaats van vast te zitten, waarom niet dit kleine lichtje volgen, het raam openzetten? Dat is het soort vrede waarover ik praat."

En uit een artikel op NieuwWij vond ik nog een ander citaat van Nassar uit de toespraak in april 2024 in de Nicolaïkerk in Utrecht

"Ik put inspiratie uit het verhaal van Paulus en Silas uit de Bijbel. Zwaar geketend in de gevangenis kozen zij ervoor om te zingen en te bidden. Voor ons is dit geen holle theorie. Wij proberen dit zelf ook dagelijks in de praktijk te brengen. Door te zingen, te bidden, maar ook door op het land te *blijven werken*, proberen we innerlijke vrijheid en vrede te behouden in deze situatie van onrecht. En dat geven we ook door aan de Palestijnen die bij ons komen. Zingend en werkend op het land willen we een plek van genezing zijn. Innerlijke vrijheid en vrede geeft ons waardigheid. Het helpt ons om vol te houden, ook te midden van het grote onrecht."

Muziek

- *Dona nobis pacem - Adolf Fredrik's Girls Choir*
https://www.youtube.com/watch?v=canaHCbe_IA
- *When Peace like a River - instrumenteel Aramis Quartet*
<https://www.youtube.com/watch?v=OAVV9YYLf2c>

Je kunt er gewoon naar luisteren, maar je kunt ook in je hart meezingen:

When peace like a river attendeth my way
When sorrows like sea billows roll
Whatever my lot, You have taught me to say
It is well, it is well with my soul

Zegenwens uit Iona om voor jezelf en / of anderen te lezen:

*Dat de God van de vrede
de spanning van je lichaam mag doen verminderen,
de angsten in je geest mag doen verstillen
de stormen van je hart mag doen bedaren
Dat je geduldig mag zijn,
Dat er rust en vrede in je binnenste mag vloeien,
door je heen en vanuit jou weer naar anderen toe,
de diepe, diepe vrede van God.*

